

vallomás

fénykörök metszetében
vagyok önmagamra
redukált szemfényvesztés

Demkó Zsolt

interaktív

egy magyar vizsla költözött hozzánk
mi akartuk ő nem minden a régi

te a pöttyös damaszt terítő alatt kuksolsz
anyád öröksége a délelőtt hamar elszáll

félőtkor megébred az óra s rágyújt
közel a charlin örökség ma sincs ebéd
konyhában az állat sarokba vizek
unja kurvára sosem elég a pénz

szerelmünk eresztékeiben szivárog az éj
pupillád tágul kamaszkor hamar feláll

nem marad más csak a műköröm árnyéka
padlidsán az intim részeken fakultatív

befejezés

találkozás

pohár peremén
egy ujjlenyomat ázik
tengeri dagály

elválás

erőtlen néhány
levelet rugdos a szél
érzelmi vihar

vallomás

hetek óta elvirágzott a rododendron
árnyékba húzódtak napjaink ideje korán

olaszrizling szódával kamikáze-pillangó
'csendélet' nagyanyám sápadt falán

pókháló reggelente bilincsbevert ébredés
vérbőség diszkréten csöppnyi önbizalom

intermezzo egy rögtönzött színpadon
modern eszközök klasszikus lámpaláz

függöny taps milliomodik felvonás
ne vedd komolyan csak improvizáció
szabadon

gondviselés

távoli neszeket szüretel az éjjeli szél
az égi vágányon felhőket vontat a hold
hegyek között néma idő mossa kezét
a nyaki ütőér ritmusa lassan megfojt

hátral a kertben turista hangyák a tűz körül
fröccsöznek zsibbadtan a szalonna pirul
a horizont ciklámen boltíve tovább görbül
s szív alatt egy vészkijárat felirat kigyúl

medrében lustán elnyúlva hever a tó
csak néhány árbocos vándort ringat tova
csöndben ereszkedik egy fehér holló
hosszám jött hogy bal fülem visszavarrja

"egy nőt szeretni"

járatlan ösvények turista jelzések
közöttünk sátrat vetett az idő
didergő mosollyal az asztalnál
ültél velem szemben - konyha részlet -
kenyereden fuldokolt a vaj

korán volt a szavakhoz kényelmetlen
a szék a hideg járólapon lépted
súlytalan feledhető gondoltam
érzéki csalódás augusztus reggel
ablakodon a jégvirág